

Pavučiny

Innoxia Corpora

Pavouci spřádají své sítě
Okna jsou plná jejich pastí
a v koutku na kořist vyčkávají.

Číhají za dveřmi, číhají v oknech
a svět je náhle třpytivý,
třpytivý ale zamřížovaný.

Už po mně jdou
vše o mě vědí
dnes sytí jsou
zítra mě možná snědí.